

[Arne Bjerregaard]

Så siger hr. Niels Anker Kofoed: ja men det er begrundet i indgrebene i december. Deroverfor er jeg nødt til at sige med andre, at disse indgreb, som kunne ramme landbruget, overhovedet ikke har fungeret endnu, så det kan i alt fald ikke være de indgreb, som har frembragt nogen økonomisk uheldig situation for landbruget i dag.

Videre siger hr. Niels Anker Kofoed, at devalueringsevinsten eventuelt ville blive spist op af de foranstaltninger, man lavede i december. Ja, det er da nok muligt, men så må jeg spørge hr. Niels Anker Kofoed, om situationen skulle være ændret fra den 24. august, da jeg spurgte. Det kan den jo ikke være, og så har man jo status quo. Derfor er det bare undskyldninger for, at man dengang havde en anden holdning til landbrugspolitikken. Da var det ikke opportunt at fremsætte forslagene. Nu bliver det pludselig opportunt, selv om man eventuelt kunne ødelægge en bedre overlevelsesholdning for de betrængte landmænd.

Når hr. Niels Anker Kofoed så vil sige, at han i svaret til mig den 31. august, da svaret forelå – jeg stillede spørgsmålet den 24. august efter at have skrevet en hel del i bladene om problemet – skulle have taget højde for problemet, er det ganske urigtigt, et forkert referat. Der står klart og tydeligt i Folketingstidende 1978–79, sp. 13118:

»Med hensyn til begrundelsen er det mit indtryk, at der ikke foreligger nogen akut nødsituation, der kræver særlige foranstaltninger fra statens side.«

Længere nede skrives, som det allerede er citeret, og konklusionen er:

»Det er derfor min opfattelse, at der ikke i den foreliggende situation er noget, der gør det påkrævet at overveje yderligere støtteforanstaltninger fra statens side.«

Det er da et klart svar, og det takker jeg for at jeg fik den gang. Derfor synes jeg nok, at hr. Niels Anker Kofoed skulle fare lidt med lempe.

Når hr. Niels Anker Kofoed så siger, at han ikke ved af, at han har taget noget i vores urtegård, må jeg gøre opmærksom på, at den overlevelsesholdning, som man nu prøver at fremlægge fra venstres side, havde vi stort set fået tilsagn om fra socialdemokratiets side, og den kunne muligvis have været gennemført, hvis venstre ikke skulle have brugt det til opportunistiske formål.

Endvidere må jeg sige, at venstre selv har været med til at indføre kapitalvindingskatten, skønt vi gang på gang har sagt, at det ud fra en nationaløkonomisk betragtning var uheldigt. Endelig har vi været med til at gennemføre K-låneordningen, som venstre dengang var imod, fordi det ikke var i storindustriens interesse. Derfor må man nok sige, at de er gået lidt på rov på disse områder, men vi er selvfølgelig glade for, at vi kan belære dem; det kan også være nødvendigt.

Landbrugsministeren ville ikke rigtig svare mig, fordi det, der var fremlagt fra regeringen, var en refinansieringsordning. Ja, for den løse gæld bliver det selvfølgelig stort set en refinansieringsordning, men det, jeg ønskede, var, at man på væsentligt tyngende faste lån i ejendommen kunne få – lad mig sige det rent ud – en rentesikringsordning, sådan at man var sikker på, at de mennesker, man hjalp, kunne overleve, og at så mange som muligt kunne overleve til gavn for produktionen. Jeg vil gerne stadig væk spørge ministeren, om han ikke vil være med til at få det indføjet i lovforslaget – det kan nok knibe, at vi kan få det indføjet, men så i alt fald på anden måde få tilkendegivet, at det er målsætningen, at det skal følge dette forslag op, for så vil vi arbejde positivt med det.

Alfred Hansen (DR):

Indledningsvis vil jeg gerne sige til fru Janne Normann, at det er ganske opsigtsvækkende, at fru Janne Normann slår fast, at skal man have en statsgrundskyld, skal den omfatte al jord. Det kniber åbenbart undertiden for det radikale venstre at få overensstemmelse mellem det, man siger ved festlige lejligheder, og det, man udfører i praktisk politik. I december stillede retsforbundet ændringsforslag om, at de 7 promille statsgrundskyld skulle omfatte al jord, men hvis nu fru Janne Normann kigger efter i afstemningsresultaterne, vil fru Janne Normann erfare, at det radikale venstre vistnok stemte imod.

Det er rigtigt, som landbrugsministeren opfattede det, at retsforbundet ikke ønskede at støtte regeringens forslag, og i konsekvens heraf vil vi heller ikke støtte et tilsvarende forslag om at hjælpe gartnerne.

Når jeg drog problemet frem, var det i erkendelse af, at et af de mange problemer,